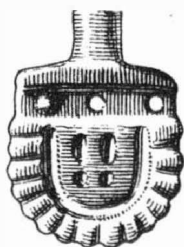

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMIE VĚD
POBOČKA V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ
1962

BRNO 1963

Rozměry: d. zlomku 8,5 cm /tab. 25:1/.

3. Zlomek spodní kančí čelisti.

Podle nálezů lze hrob zařadit do kultury laténské a to do horizontu spony spojené konstrukce.

Latènezeitliches Skelettgrab aus Kobylí /Bez. Břeclav/.

Bei der Legung einer Wasserleitung wurde im Herbst 1962 ein latènezeitliches Skelettgrab angeschnitten. Das Skelett befand sich in Strecklage auf dem Rücken, mit dem Kopf nach Norden. Bei den Füßen war ein Fussgefäß und Bruchstücke eines Schweinunterkiefers. Auf der Brust lag eine Eisensichel vom Mittellatèneschema.

- - -

Zjišťovací výzkum na sídlišti púchovské kultury v Kojetíně, okr. Nový Jičín, 1962.

Jaroslav Král

O záchraňovací výzkumu v Kojetíně/o.N.Jičí/ byla již podána krátká zpráva^{1/}. Výsledky záchraňovací akce a okolnost, že zde bude půda dále intenzivně obhospodařovaná, vedla ředitelství ústavu k rozhodnutí uskutečnit v Kojetíně zjišťovací výzkum v r.1962. Průběh prací byl nepříznivě ovlivněn počasím. Dokončili jsme sondu č. 3, kterou jsme odkryli průběh opevnění na hřebeni kopce a sondu č. 4, která protála jižní svah výšinného sídliště. Po zjištění vnitřní stěny opevnění na jižním svahu jsme začali pátrat po sídlištních obytných objektech plošným odkryvem č.5, v horní třetině svahu, v blízkém sousedství východně od sondy č.4.

Skutečně se nám podařilo zachytit tři zbytky sídlištních objektů, ohraničených pruhy spálených dřev. Pruhy byly průměrně 30 cm široké a vytvářely téměř pravouhlá nároží. Jejich delší strana byla vždy dochována v délce více než 5m. Ve dvou případech jsme mohli zjistit pečlivou úpravu podloží do roviny. Tvořila je zvětralá skála žlutozelené barvy. Okolnosti, že objekty byly budovány v dosti příkrém svahu, a že zde bylo patrně několik stavebních fází, způsobují, že jednoznačnou a jasnou interpretaci není ještě možné podat. Objasnění očekáváme od zamýšleného výzkumu v r. 1963, kdy navážeme na řady kůlů a spálených dřev v sondě č. 4, kde jsme je zatím interpretovali jako zbytky opevnění.

Jasný je obraz opevnění, jak jej poskytla sonda č.3. Byla položena na hřebenu kopce ve směru od JZ k SV. Místní občané nám sdělili, že v tomto místě nebyla nikdy půda obdělávána, pouze zde vyžívali trávu. Měli jsme zde tedy místo, které představovalo část původního neupravovaného terénu. Hřeben se zde mírně svažuje do nehlubokého sedla, které dělí kopec na dva vrcholky. Při budování konstrukce opevnění využívali tvůrci co nejvíce utváření terénu. Stavebním materiálem bylo dřevo a sbíraný kámen z celého okolí. Hlavní zeď nad svahem sestávala ze tří řad kůlů, jejichž osy byly po délce zdi od sebe ve vzdálenosti 0,9 - 1 m. Vzdálenost střední řady od vnitřní bylo opět průměrně 1m, ale vnější řada měla mnohem větší odstup. Podle kůlových jam měřila šířka zdi při terénu 4,5 m. Vnější stěna byla zhotovena z pečlivě naskládaného kamení. Svědčí o tom dovnitř zřícená část opev-

nění, na které je toto lícování dobře patrné v délce obvodu 160 cm. Výškový rozdíl mezi dny kůlových jam vnější a vnitřní řady je 130cm. Od lícované zdi byl terén upraven do mírně svážené roviny směrem k sedlu do vzdálenosti 3,4 m. Zde byla skála stesána do příkře šikmého schodu, vysokého téměř 1 m. U paty schodu byl ve skále vytesán žlábek 32 cm široký, 25 cm hluboký. Byl zaplněn hlínou se střepey a zvířecími kostmi. Prostor mezi vnější řadou kůlů a žlábkem byl bez destruktivních vrstev kamení. Ty byly jen v místě velké zdi a pak až na vnější straně žlábků. Žlábek vzhledem k svým rozměrům sloužil patrně k zakotvení nějaké dřevěné konstrukce, která spolu s nynější kamennou destrukcí před ním zabraňovala nepříteli přístup k vlastní mohutné zdi opevnění. V prostoru sondy /šířka 4m/ jsme však našli ve žlábků ani stopy po dřevěných uhlících, ani jiných zbytcích, které by tento předpoklad zcela nezvratně potvrzovaly.

Pokud jde o nálezy, přinesl výzkum v r.1962 velké množství keramiky ve střepech z nejrůznějších nádob, stejného druhu jako při první záchranné akci /tuhová pozdnělatécká keramika; části velkých zásobnic s nápadně zesíleným a vodorovně seříznutým okrajem; výjimkou jsou střepey tenkostěnných nádob z jemně plavené hlíny/. Ostatní nálezy byly poměrně nepočetné a dosti poškozené. Celých předmětů jsme téměř nenalezli. Z kovového inventáře to byly různé zlomky bronzových a železných spon, stejných jako v katalogu J.Meduny^{2/}/Taf.4./, dále železný sekerovitý předmět s tulejkou /Meduna, Taf. 16/14/, z parohu zpracovaný kolík-zápona /Meduna, Taf. 13/11/, skleněný střepe s modrým okrajem a medově žlutými drobnými vlnovkami v bezbarvém skle /podobný uveřejňuje J.Meduna, Taf. 50/6/. Nejčastější jsou nálezy různých železných zlomků, dochovaných však ve stavu, který nedovoluje soudit na původní tvar a funkci. Rovněž v roce 1962 mají mezi zjištěnými zvířecími kostmi převahu kosti lovné zvěře, k nimž oproti loňsku ještě přibyly kosti srnce a medvěda.

Naleziště u Kojetína dává příznivé předpoklady ke zkoumání velice zajímavého časového úseku našich pravěkých dějin na počátku letopočtu. Ve výzkumu se má podle plánu pokračovat.

Citace a poznámky:

- 1/ J.Král, Zachraňovací výzkum na sídlišti púchovské kultury v Kojetíně, okr. Nový Jičín. Přehled výzkumů 1961, Brno 1962, s. 72, tab.31.
- 2/ J.Meduna, Staré Hradisko. Katalog nálezů uložených v museu Města Boskovic. Fontes archaeologiae Moraviae, Tomus II., Brno 1961.

Feststellungsgrabung auf der Siedlung der Púchover Kultur in Kojetín, Bez. Nový Jičín, 1962.

Die Expositur des Archäologischen Institutes der ČSAV Brno in Opava setzte im Jahre 1962 mit der Durchforschung des Fundortes mit Púchover Kultur in Kojetín, Bez. Nový Jičín fort. Sonde Nr. 3 ermöglichte uns, eine Vorstellung über die Befestigung zu gewinnen, die von einer Steinmauer mit Holzkonstruktion gebildet war/Breite der Fundamente 4,5 m/. Durch eine kleinere Flächenabdeckung gelang es, Teile von Wohnobjekten zu erfassen, die jedoch in mehreren Phasen errichtet worden sind, so dass wir ihr genaues Bild vorläufig nicht kennen.

P ř e h l e d v ý z k u m ů 1962.

Vydává: Archeologický ústav ČSAV, pobočka v Brně,
Sady osvobození 19/23.

Odovědný redaktor: PhDr. et Dr. Sc. Josef Roulík.

Redaktoři: PhDr. Jiří Říhovský a PhDr. Anna Medunová.

Překlady: R. Tichý, C. Sc. a E. Tichá.

Kresby: J. Jaša.

Na titulní stránce: Záchytná ploténka ostruhy ze slovanského
kostrového hrobu v Mikulčicích.

Vydáno jako rukopis - 400 kusů - neprodejné.

